Ústavní expert Zdeněk Koudelka: MORÁLNÍ NEPŘIJATELNOST CENZURY

- CZ24 News | 28. dubna 2022
ČESKO: Existence a rozsah cenzury vypovídá o vztahu držitelů moci k občanům. Vláda, která respektuje občany jako svéprávné, rozumem obdařené lidské bytosti, cenzuru nepotřebuje.

Rozumná vláda si uvědomuje, že zde není proto, aby ji lidé věřili či dokonce milovali, ale aby spravovala stát a lidmi odvedené daně. Lidé, kteří vládě nevěří, nadávají na ni, ale platí daně a dodržují právní normy, nejsou z pohledu rozumné vlády o nic méně hodni respektu.

Ideologizujícím vládám nestačí, aby lid platil daně a poslouchal. Chtějí ovládnout myšlení lidí či alespoň zakázat kritiku toho, co vláda hlásá. Taková vláda cenzuru potřebuje, protože se nedívá na lidi jako na občany, kteří jsou partnery vládě, ale jako na poddané, které může ovládat a kteří nesmí veřejné prezentovat jiný názor, než je názor držitelů moci.

To, co si člověk čte, je výsledkem jeho svobodného rozhodnutí. Četbou nikoho neruší. Samotná četba či poslech informací je projevem osobnosti člověka v jeho soukromí. Člověk vážící si jiných lidí vychází ze zásady, ať si každý čte, co chce. Člověk či vláda pohrdající názorem jiného mu chce vnutit své vidění světa i skrze zákazy a omezení toho, co si ke své četbě může zvolit. Je to ponížení jiného člověka, proto je pro mne cenzura morálně nepřijatelná.

Za Husáka a Jakeše jsem poslouchal rozhlasové vysílání BBC. Někdy to šlo. Jindy byl poslech rušen, že nebylo rozumět. Přitom jsem všemu, co tam říkali, nevěřil. Užíval jsem však tento informační zdroj, který jsem kombinoval s tehdejší vládní propagandou u nás, ale i s dalšími zdroji. Ne vždy se totiž informace týká toho, co je předmětem boje různých propagandistů. Zajímavý byl vývoj zpravodajství o britsko-argentinské válce o Falklandy 1982. BBC byla přirozeně probritská a zprvu bylo československé zpravodajství vyvážené, protože vládní propagandisté zpočátku nevěděli, zda se mají postavit na stranu nepřátelské Británie či na stranu vojenské argentinské vlády, která také odmítala komunismus. Nakonec převážila nenávist k Británii, což symbolizovalo, že československé zpravodajství britský název Falklandy zaměnilo za argentinské Malvíny.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Pamatuji si, jaké rozčílení, pocit ponížení a zároveň odpor k husákovsko-jakešovskému režimu ve mne vyvolalo, když jsem se natěšený na vysílání BBC zaposlouchal do kvíkotu rušiček a nezbývalo, než rádio vypnout, neboť luštění obsahu zprávy z pár zachycených slov nemělo smysl. Vláda sice dosáhla toho, že jsem vysílání v daný den neposlouchal, ale také dosáhla toho, že jsem vládu nenáviděl, protože zásah do toho, co si doma poslouchám, jsem vnímal jako vládní urážku a ponížení.

Po listopadu 1989 jsem tento pocit nezažil. Znovu se dostavil v únoru 2022, kdy vláda Petra Fialy ve spolupráci se sdružením CZ.NIC učinila cenzorský zásah proti některým webům. Znovu mne vláda ponížila a urazila. Znovu chce jako za Husáka strkat rypák do toho, co si doma čtu nebo poslouchám. Vláda, která se cpe lidem do jejich soukromí, je vláda nemravná. Nikdo ji nedal morální právo provádět cenzuru. Skutečně je tak těžké respektovat jiné lidi v tom, ať si každý čte, co chce?

Vzepětí občanů a debakl veřejnoprávních médií

Ovšem cenzura ukázala i mravní sílu lidí. Potěšilo mne, že se vládní cenzuře nepodvolil Protiproud ani Pravý prostor. Z koncovky cz mají nyní Protiproud.info a Pravý prostor.net, kde žijí dál. Zvedla se vlna solidarity s postiženými weby a lidé přispívají na jejich další existenci. Zatím ještě vláda při prosazování svých choutek nejedná jako vláda za Husáka a Jakeše. Zatím ještě nezřizuje převýchovné tábory. Zatím ještě po čínském vzoru nevypíná internet. Zatím.

Na druhé straně se projevil debakl veřejnoprávních médií. Očekával jsem od novinářů, že se budou za svobodu slova prát. Že nechají promluvit zástupce cenzurovaných a udělají diskusi o právních, morálních i ekonomických aspektech tohoto kroku. Zeptají se třebas předsedy vlády, kdo a v jakém rozsahu prý z Ruska financoval Protiproud či Pravý prostor. A když nebude schopen odpovědět, zeptají se, proč o nich v této věci lhal. Nedočkal jsem se. Potvrdilo to mé přesvědčení, že veřejnoprávní je dnes označení pro vládní. Naopak oceňuji Janu Bobošíkovou, která dala prostor ve svém pořadu pro vyjádření Petra Hájka, šéfredaktora cenzurovaného Protiproudu.

Nejen ve vládních médiích jsou zastánci cenzury. Tento text byl na *iDnes.cz* cenzurován obdobně jako můj předešlý text Cenzura znovu a znovu. Vedoucí blogů *iDnes.cz* Patrik Banga mi v článku Cenzura znovu a znovu uložil odstranit v informaci o tom, že jsem poskytl dar na boj proti cenzuře, číslo účtu Protiproudu. Rovněž chtěl odstranit informaci o tom, na které konkrétní doméně je Protiproud nyní umístěn. V dřívějším i nynějším textu se mu nelíbilo, že jsem uvedl název formou odkazu dvou vládou neumlčených webů Protiproud a Pravý prostor. Banga je označil za dezinformační. Když jsem jej požádal, aby mi určil, které rozhodnutí státu stanovilo, jaké weby jsou dezinformační, žádné neoznačil. Odkázal se jen na prý oficiální zprávu, kterou zveřejnil CZ.NIC, ale která není dokumentem vlády či jiného úřadu, ani se v ní na konkrétní dokument neodkazuje. Tož ať si každý udělá úsudek sám, zda bylo či nebylo sdělení Patrika Bangy dezinformací.

Jako byli před rokem 1989 novináři stranící činnosti režimních policejních složek, včetně Státní bezpečnosti, jsou nyní novináři, pro které je přání tajných služeb víc než svoboda slova. Jako byli za protektorátu Krychtálkové a jiní novináři sloužící tehdejší moci, najdou se i dnes novináři ochotni sloužit mocným. Možná stojíme před velkým omezením svobody a demokracie. Možná svoboda načas prohraje, jako prohrála v únoru 1948, ale prakticky již i v době omezené demokracie 1945-48. Přesto je dobré říci zneužívatelům moci NE.

Zlo nenastoupí hned v plné síle, ale jedná salámovou metodou po kousíčkách. Zabývám se osobou protektorátního premiéra Jaroslava Krejčího, prvorepublikového demokrata, ústavního právníka a masarykovce. Nakonec sloužil okupační moci. Moc jej však nezískala hned, ale postupně, po kousíčkách a pak už jej měla celého. Ještě nás moc nemá, ještě jsme schopni říci NE při tom prvním kousíčku, kterým nás chce obrat o svobodu slova, naše práva, naši důstojnost.

Hloupost vládních ideologů

Vytvořit dobrou ideologii je náročné a vyžaduje znalost filozofie, historie, vědomí cíle společnosti a schopnost ji pro tento cíl zapálit. Pakliže se ideologie chopí průměrní či dokonce hlupáci, je výsledkem směšná snaha, které se však nelze veřejně smát, protože je podepřena státní mocí. Znakem úpadku komunistické ideologie v 80. letech 20. století bylo to, že ji prováděli lidé typu

Fojtíka, Jakeše a spol. Lidé jim nevěřili a pohrdali jimi.

Na fojtíkovsko-jakešovské ideologické bojovníky jsem si vzpomněl při čtení vládního volání k udávání za nesprávné názory na webu: Braňme Česko. Jednak mne překvapilo, že na vládním webu obracejícím se k občanům se lidem tyká. Tykání, které není dobrovolné a vzájemné, je projevem nadřazenosti. Tykala vrchnost poddaným, tykal otrokář otrokovi, tyká učitel dítěti. Nebo bylo vnucené tykání snahou vyjádřit umělou soudržnost – tykali si soudruzi v komunistické straně a přitom se často nenáviděli. Tykal Gottwald Slánskému a nechal jej popravit, tykal Husák Dubčekovi a nechal jej odstranit. A nyní vláda Spolu tyká občanům. Ať si tyká členům vládních stran, když ji to dovolí, ale já si s ní tykat nechci.

Mnohem horší je projev neznalosti dějin. Web Úřadu vlády lživě tvrdí: *„Poprvé od roku 1939 jeden evropský stát napadl druhý…“*, čímž se myslí ruský útok na Ukrajinu. Skutečností je, že v roce 1940 Německo napadlo Dánsko, Norsko, Belgii, Nizozemí, Lucembursko a Itálie vyhlásila válku Francii a napadla Řecko, v roce 1941 napadlo Německo Jugoslávii, Sovětský svaz a připojilo se k italskému útoku na Řecko, v roce 1944 vyhlásil Sovětský svaz válku Bulharsku, 1956 sovětská vojska potlačila povstání v Maďarsku, 1968 okupovala sovětská, polská, maďarská a bulharská vojska Československo, 1999 letecky zaútočila americká, německá, španělská, britská, italská, nizozemská, belgická, norská, kanadská, dánská a turecká vojenská letadla na Jugoslávii.

Web Úřadu vlády tvrdí lživou informaci. Je jen otázkou, zda je to projev hlouposti nebo podpory všech zamlčených útoků. Považuje snad Úřad vlády napadení Norska, Belgie a dalších státu za něco, co netřeba zmiňovat, či se podle něj o napadení nejednalo, snad jen o speciální vojenskou operaci? Děsí mne, že lidé držící moc nad občany v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, něco takového stvoří.

Vysmívání moci

Stejně jako za Husáka a Jakeše i dnes na vládní politiku reagují lidé vtipem. Takže jeden moravský vinařský: *„Neříkejte nahlas, že ve víně je pravda, nebo ho vláda zakáže.“*.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

ZDROJ